

Lotte Pull ter Gunne, tandarts-implantoloog

Verder kijken dan het implantaat

Lotte Pull ter Gunne zoekt verdieping binnen de tandheelkunde en volgt de postdoctorale opleiding Orale Implantologie en Prothetische Tandheelkunde aan ACTA. Ze kan daarna direct aan de slag bij een praktijk waar ze zich in alle vrijheid kan ontwikkelen binnen de implantologie. Haar visie is dat je verder moet kijken dan alleen de mogelijkheden van een implantaat, er kan immers meer aan de hand zijn in de mond. “Voor- en nazorg zijn misschien wel belangrijker dan het plaatsen van het implantaat.”

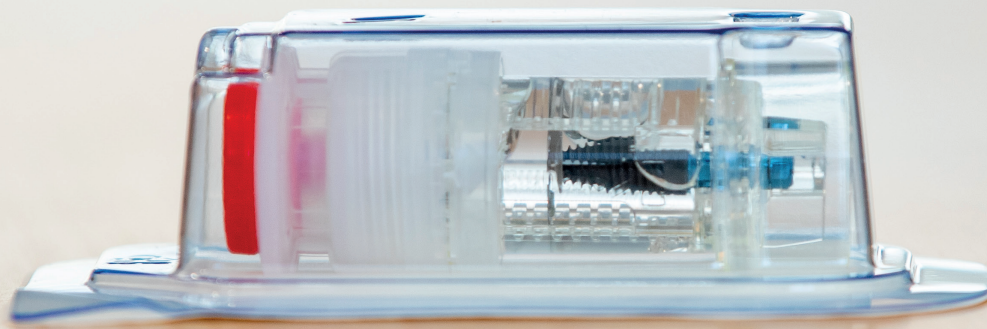

In 2005 behaalt Lotte Pull ter Gunne haar bul Tandheelkunde aan de Radboud Universiteit in Nijmegen, waarna ze als algemeen practicus aan de slag gaat. In 2010 start ze met de postdoctorale opleiding Orale Implantologie en Prothetische Tandheelkunde aan ACTA en rondt deze in september 2013 succesvol af. Hierna gaat ze aan de slag bij Implantologie Utrecht, waar ze nog altijd drie dagen in de week werkt. Lotte is getrouwd en heeft drie jonge kinderen.

Lotte komt uit een familie van artsen, houdt van knutselen en haalt voldoening uit de omgang met mensen. De studie Geneeskunde ligt voor de hand, maar ze kiest voor Tandheelkunde vanwege de kleinschaligheid en het praktische karakter van de opleiding. “Ik heb nog gedacht aan archeoloog, of vioolbouwer - ik speel zelf altviool -, maar het contact met mensen was voor mij ook belangrijk bij de keuze van een opleiding en een uiteindelijke baan.” Lotte doorloopt de studie – ondanks haar dyslexie – vlot en gaat aan de slag in de algemene praktijk. Daar merkt ze dat ze bijvoorbeeld lastige endo’s moet verwijzen, wat haar geen voldoening geeft. Ze vindt het leuker om zich te verdiepen in een bepaald onderdeel van de tandheelkunde en kiest voor de Implantologie.

Waarom Implantologie?

“Tijdens mijn studie merkte ik dat ik vooral de kaakchirurgie stages - met het verwijderen van verstandskiezen, het zetten

van implantaten en uitgebreide chirurgie - interessant vond. Eenmaal in de praktijk trokken die chirurgische werkzaamheden mij nog altijd en toen ik bij een implantoloog mee kon kijken was de keuze voor de implantologie gemaakt. Ik leerde onder andere om lastige extracties te doen en hoe je weefsels moet opklappen en sluiten. Vervolgens heb ik ervoor gekozen om de postdoctorale opleiding aan ACTA te volgen.

Ik had namelijk voor mijzelf besloten dat als ik mij wil toeleggen op de implantologie, ik meters moet maken, veel moet oefenen en mij volledige moet focussen op het vak. In de opleiding Orale Implantologie en Prothetische Tandheelkunde kan dat en werk je vier dagen in de week, waarvan twee dagen aan de stoel één op één met een begeleider. Op die manier krijg je direct feedback op je werk en zoek je samen naar oplossingen die je meteen aan de stoel kunt toepassen. Dat was voor mij extra prettig omdat ik voor deze opleiding nog geen enkel implantaat had geplaatst.

Doordat er meerdere docenten waren, kreeg je verschillende inzichten tot je. Elke docent heeft weer zijn/ haar eigen voorkeuren en technieken binnen het vak. De één vindt bijvoorbeeld weke delen interessant, de ander bot. Op die manier krijg je heel veel klinische input en leer je veel technieken. Dat werd aangevuld met theoretische kennis en onderzoek waar we ons de andere dagen mee bezig hielden binnen de

opleiding. Eerlijk gezegd vond ik het klinische deel veruit het leukste en heb ik mij door het wetenschappelijke deel heen moeten worstelen. Dat kostte mij echt veel tijd, wat ook met mijn dyslexie te maken heeft. En het feit dat ik ook meer van het echte 'knutselen' hou en de omgang met patiënten."

Naast de vier dagen die ze besteedt aan de opleiding tot implantoloog, werkt Lotte ook nog twee dagen in de week in een praktijk in Zeist en Nieuwegein. "Ja, het zijn drie hele drukke jaren geweest waarbij je sociale leven even op zijn gat ligt en je voornamelijk contact hebt met de mensen van de opleiding. Ik had toen nog geen kinderen en dat was denk ik, afhankelijk van je partner, ook niet haalbaar geweest. Maar ik heb in korte tijd ontzettend veel geleerd en een netwerk van collega's opgebouwd die zich allemaal focussen op de implantologie."

De praktijk

Nadat Lotte de postdoctorale opleiding succesvol afrondt gaat ze direct aan de slag bij Implantologie Utrecht, de praktijk van Fridus van der Weijden. "Vanaf het eerste gesprek was er meteen een klik tussen ons en merkte we beide dat het een begin kon zijn van een goede samenwerking. Ik ben met een lege agenda begonnen en kon langzaam een eigen patiëntenbestand opbouwen, waarbij ik het opstellen van behandelplannen en behandelingen kon te

rugkoppelen met Fridus. Ik keek ook veel met hem mee bij (ingewikkelde) ingrepen. Dat was natuurlijk een enorme luxe waarin ik mijzelf, iemand met nog weinig ervaring, kon ontwikkelen in het vak. Deze mate van ervaring maakte ook dat ik mijn eigen weg nog aan het zoeken was. Ik was nog bezig met het bepalen van een bepaalde visie en focus binnen de implantologie.”

Om ervaring op te doen en beter inzicht te krijgen is het belangrijk dat je veel implantologische behandelingen doet. Daarin verleg je steeds meer je grenzen in wat je wel en niet kan. Natuurlijk is dat ergens een kwestie van aantallen, maar mijn mening is dat de voorzorg - kijken of mondhygiëne goed is - en de nazorg die je kunt leveren belangrijker zijn dan het uiteindelijke plaatsen. Dat is ook iets dat ik van Fridus heb meegekregen met zijn kennis van de parodontologie.”

Visie

“De samenwerking was meteen heel prettig en we zaten snel op één lijn wat betreft patiëntenzorg en de inrichting van de praktijk. Onze visie is dat de intake een heel belangrijk moment is om met een helikopterview te kijken wat er nog meer aan de hand is in de mond. Zijn er andere zaken die we misschien voorrang moeten geven? Is een implantaat wel zo zaligmakend? Het gaat niet alleen om dat ene implantaat, maar om de hele mond. Mensen denken vaak dat als ze een implantaat hebben het wel goed zit, maar het brengt weer andere uitdagingen met zich mee. Zeker als we kijken naar de nazorg. Zo krijgen we hier nog altijd mensen binnen die geen instructie hebben gekregen over een goede mondhygiëne, of die nog nooit hebben gehoord van een rager. Gelukkig is dit een zeldzaamheid en bieden de meeste tandartsen en mondhygiënist met wie wij samenwerken uitstekende voor- en nazorg. Dat komt ook omdat wij onderling regelmatig contact hebben en ze, indien gewenst, kunnen voorzien van informatie op dat gebied. Zo geven we onder andere aan wat te doen bij aanhoudende bloeding en bepaalde pocketdiepten. Ook maken we goede afspraken over wie de nazorg doet en zien we patiënten zelf nog terug voor evaluatie.”

Plezier en uitdaging

Lotte haalt veel plezier uit het werken met patiënten. Dat is mede waarom ze gekozen

heeft voor het vak. “Ik vind het leuk om te kijken wie de patiënt is en wat er achter die persoon schuilt. Wat is zijn of haar vraag en welke wensen leven er? Want iemand kan dan wel verwezen worden voor een implantaat, maar misschien willen ze dat niet, of hebben ze een heel ander verwachtingspatroon. Samen met de patiënt kijk ik dan welke oplossing het beste bij hem of haar past, maken we samen een plan, gaan we over tot een behandeling en begeleid ik ze in het hele traject.

De uitdaging zit hem ook in de patiënt met wie je niet direct een klik hebt. Ook kan ik angstige patiënten goed op hun gemak stellen en samen bepalen wat nodig is om de behandeling door te komen. Sommige algemeen praktici verwijzen daarvoor naar mij.

De grootste uitdaging zit hem wel in het goed en duidelijk communiceren met de patiënt. Als je denkt dat je alles goed in Jip en Janneke taal hebt uitgelegd kan het voorkomen dat de boodschap toch anders wordt begrepen. Daar moet je continue scherp op zijn. Maar ook de communicatie met de verwijzer is belangrijk. Het kan bijvoorbeeld zo zijn dat hij of zij aangeeft dat een implantaat de enige oplossing is, maar dat je tijdens de intake merkt dat alternatieven zoals een brug of uitneembare voorziening niet zijn besproken. Dat kan voor de patiënt nu juist belangrijk zijn als de financiën meespelen. Hoewel het lastig is kies ik er altijd voor om mijn eigen inzichten met de patiënt te bespreken om zo tot een oplossing te komen die aansluit bij zijn of haar situatie. De behandelvoorstellen koppel ik met onderbouwing terug met de verwijzer om zo tot een oplossing te komen.”

Nieuwe technieken

De klinische ontwikkelingen zijn niet heel revolutionair binnen de implantologie, maar wat er gebeurt volgen ze binnen de Implantologie Praktijk Utrecht uiteraard op de voet. “We passen de meeste technieken toe als we zien dat het een toegevoegde waarde heeft. Bijvoorbeeld zirconium, immediate placement en autotransplantatie. Maar waar we extra aandacht aan besteden is de instructie richting de tandtechnicus. Wat voor kroon of brug moet op het implantaat en hoe kun je ervoor zorgen dat die zo goed mogelijk te reinigen is? Je moet dan goed duidelijk maken wat je wilt

en afspraken maken met je tandtechnicus. Dit begint al bij de vervaardiging van de boormal. Dan gaat het dus toch weer om communicatie.”

Onmisbaar

“Wat echt onmisbaar is voor het goed uitvoeren van mijn vak zijn de assistenten bij ons in de praktijk. Het help zó als er iemand is die meedenkt tijdens het hele traject, zodat jij je kunt focussen op datgene waar je voor bent opgeleid. Dat begint bij het maken van de afspraak met de patiënt, maar ook het zorgen dat er voldoende materialen en medicatie in huis zijn, dat de tafel goed is opgedekt, de patiënt is voorbereid op de behandeling en de spullen daarna weer snel zijn opgeruimd. Zonder team dat goed samenwerkt zou het allemaal een stuk lastiger zijn. Gelukkig hebben we bij ons hele goede mensen in huis.”

Terug naar de algemene praktijk?

Lotte heeft ervoor gekozen om zich op één onderdeel binnen de tandheelkunde te focussen en daar heel goed in te worden. Maar mist ze daardoor de afwisseling van de algemene praktijk niet? Zou ze daar weer willen werken? “Zeg nooit nooit, maar je zou na al die jaren maar weer een endo moeten doen... Niet dat ik dat niet meer zou kunnen, dat raak je niet kwijt,

maar je moet het toch weer even oppakken. Hoe doe je zoiets ook alweer goed? Datzelfde geldt voor een vulling. Het zal allemaal weer even een uitdaging zijn. Dus ‘kunnen’ ja, maar ‘willen’ nee.

Wat ik ook lastig vind aan de algemene praktijk, en wat de reden is geweest dat ik voor implantologie heb gekozen, is dat ik niet in alles heel goed kan zijn. Daarom heb ik focus aangebracht; ik wil een hele goede implantoloog zijn. In de algemene praktijk heb je ook maar tien minuten voor een controle. Je hebt niet altijd de tijd om afstand te nemen en heel precies te zien wat de problemen zijn. Hier kunnen we die tijd en afstand wel nemen en duiden wat er aan de hand is in de mond. Dat vind ik fijn, geeft rust en zorgt dat ik mij kan focussen.”

Toekomst

“Ik zou mij meer op soft tissue willen richten zodat ik suprastructuren nog beter en mooier kan vormgeven. Daarnaast willen we het immediate loading protocol toepassen in de praktijk. Wij maken afdrukken nu nog met de hand en willen naar een digitale workflow toewerken. Verder zou ik in de toekomst mijn kennis willen delen met anderen en les willen geven aan de postdoctorale opleiding.”

